

'ΑΝΤΙΦΑΘΙΣΤΑΣ'

ΦΕΡΑΝΟ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΛΕΣΒΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΝΕΩΝ-Ε.Π.Ο.Ν.-

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 4 ΤΗΛΗ ΦΥΛΛΟΥ 25 ΔΡΑΜ. ΣΤΑΡΙ. 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡ. 1944

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΘΕΛΕΙ Η ΕΠΟΙ.

Από τότε που η Ελλάδα δοκίμασε και ο ελληνικός λαός αβίαστην τρομοκρατία, την κλεψιά, τη συστηματική έξωση, την πομπή των φασιστών στην Ευρώπη. Από τότε βραθήκαμε κάτω από τη μαύρη του τριπλού Γερμανικού-Ιταλικού και Βουλγάρικου φασισμού. Οι διαλέσεις των κατακτητών ήταν. Μά μ'ας κλέψουν, να μ'ας γδύσουν, να μ'ας πεθύνουν από την πείνα και την άρρώστεια, να μ'ας σφύρουν σκληρά σωστά στα έργα τους, στα έργουτάσια, στο μέτωπο για να δουλέψουμε τις ήλιουσιδες της σαλαβίας μας.

Γι' αυτό μάλις πάτησαν το πόδι τους ξαπόλυσαν την πιο άγρια τρομοκρατία, που γνώρισε ο λαός μας. Ήταν το μέσο για το σκοπό τους. Μά ο ελληνικός λαός ξεσηκώθηκε. Προτίμησε το δρόμο της πάλης του αγώνα παρά του άφανισμού, που σ' έφερνε η αδράνεια κι' άπακοή.

Οργανωμένος και καθοδηγημένος από το ΕΑΜ άρχισε αγώνες για το ψωμί, μεροκάματο, συσσίτιο, φάρμακα, αγώνες ενάντια στην κλεψιά, στην έθελοντική και άποχρητική εργασία, ενάντια στην πολιτική επιστράτευση. Αγώνες στις πόλεις και στα βουνά ενάντια στον κατακτητή και στους ντόπιους πράκτορές του.

Τά ελληνικά νιάτα ρίχτηκαν στον αγώνα με πείσμα, ένθουσιασμό και ήρωισμό ήφάνταστο. Γιατί οι νέοι κι' οι νέες μας ήξεραν καλύτερα από κάθε άλλον, πώς από τους τό βρωμερά χέρια του κατακτητή ήθελαν να σφύρουν αλλοσυοδεμένους στα κάρτερά του για να χτίσουν την παγκόσμια ευλαχία. Τά νιάτα πρώτα θάπασταν σαν τρυφερά βλαστάρια τσακισμένα από την πείνα, την άρρώστεια, κάτω από το σβύσιμο κάθε χαράς και μόρφωσης, μέσα στο πυκνό σκοτάδι της βίας.

Από τις πρώτες μέρες του Εθνικοαπελευθερωτικού μας αγώνα, οι νέοι μπήκαν στο ΕΑΜ. Για το συμφέρον όμως του τέρματου αγών, που απαιτούσε την καλύτερη αξιοποίηση των αγωνιστών, ήταν ανάγκη οι νέοι να χωριστούν από τους μεγάλους. Και τούτο γιατί ή συνεργασία νέου με νέο είναι πιο ήρμονική, ό έντος καταλαβαίνει τον άλλον, έχουν τον ίδιο ένθουσιασμό και την ίδια όρμη, έχουν κοινές έννοιες και συμφέροντα.

Γι' αυτούς τους λόγους συγκροτήθηκε από τους αγωνιζομένους νέους το Εθνικοαπελευθερωτικό μέτωπο των Νέων ΕΑΜΝ- δηλαδή ένα μέτωπο Εθνικοαπελευθερωτικό από τις νεολαίες όλων των κομμάτων και όργανώσεων, που συμμετείχαν στο ΕΑΜ. Όπως π.χ. του Κ.Κ.Ε. της φιλικής Έταιρίας, της Σοσιαλιστικής Πρωτοπορίας κ.ά.

ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ Ε.Π.Ο.Ν.

Μά και το ΕΑΜΝ δει κι' αν έφερνε κοντά τους νέους, δέν ανταποκρινόταν στη ψυχολογία τους, γιατί οι νέοι χωρισμένοι σε ιδιαίτερες πολιτικές παρατάξεις. Οι νέοι, που από την έδρα συγκροσία τους έχουν τους ίδιους ήθος τα ίδια ιδανικά, τις ίδιες έννοιες, την ένθουσιασμό και την όρμη, ήν ήκουν μονάχα στους ή έ ο υ ε α ο ή ή μεγάλη αλήθεια έσπασε τα όνορα των διαφόρων παρατάξεων των νέων μέσα στο ΕΑΜΝ και όλες οι νεολαίες αυτοδιαλύθηκαν μέσα στην ΕΠΟΝ.

Έτσι συγκροτήθηκε ή Ένωση Πανελλαδική Οργάνωση Νέων-ΕΠΟΝ που μέσα στις γραμμές της οι νέοι, κριτικά κι' ήγέρια αγωνίζονται για τους παρακάτω πέντε σκοπούς, ποθναι βγαλμένοι από τις τωρινές και μελλοντικές ένγκες του λαού μας και από τα συμφέροντα των νέων σαν νέων.

ΣΚΟΠΟΙ

1ον/Για την Εθνική απελευθέρωση, με βάση την ήκεραιότητα και την ήνεξαρτησία της προπολεμικής Ελλάδας.

2ον/Για τη θέση της νέας γενιάς στη ζωή, στη μόρφωση, στον πολιτισμό.

3ον/Ενάντια στο φασισμό, τώρα και στο μέλλον, από όποιο όποτε κι' αν παρουσιαστεί αυτός. Αυτό σημαίνει, πώς το έσωτερικό καθεστώς θα όιέπεται από τη κυριαρχική θέληση του λαού.

4ον/Κατά των κατακτητικών πολέμων, και για την ήιρηνική διευθέτηση όλων των ζητημάτων μεταξύ των ευρωπαϊκών λαών και ιδιαίτερα των Βαλκανικών.

5ον/Ανοικόδομηση της χώρας μας από τα έρείπια του πολέμου αλλά προς όφελος όλόκληρου του λαού.

Τά ελληνικά νιάτα αγωνίζονται τώρα χρένια. Πώς νιώθουν τους παραπάνω σκοπούς.

Τί θα κερδίσουν όαν θά πραγ-

ματοποιοι μάρτυρες. Τι έκαναν μέχρι τώρα πά-
 νω ο σοκ τους, αλλά τί ρωτά κάθε νέος και
 νέος της Ελλάδας. Και για γέ απαντήσου
 με ως δοῦμε κάθε σκοπό από κοντά.
 Ίον/ Αγώνες για την εθνική απελευθε-
 ρωση με βάση την έκεραιότητα και ανε-
 ξαρτησία της προπολεμικής Ελλάδας.
 Οι Έπονίτες και οι Έπονίτισσες ήταν
 κι' είναι παντού πρωτοπόροι. Στις δια-
 δηλώσεις, στις άπεργίες, στις κινητοποι-
 ήσεις.
 Χιλιάδες ηρωϊκούς αγωνιστές πρόσφερε
 η ΕΠΟΝ. Τά' Ελληνικά νειάτα, στον έγών
 για την επιβίωση του λαού μας. Παντού
 με τον άσκήρευτο ένθουσιασμό και τό
 γέλοιο σκορπούν την αίσιοδοξία και τη
 διάθεση για πάλη. Στά βουνά μέσ' στον
 ΕΛΑΣ έγραψαν και γράφουν ηρωϊκές σελι-
 δες. Η οργανωμένη πάλη του λαού μας
 και της νεολαίας μας λευτέρωσε τή 2/3
 της Ελλάδας, έσπασε παντού την τρομοκ-
 ρατία, έσωσε τόλμα άπ' τό θάνατο, συντό-
 μεψε τον χρόνο της σκλαβιάς μας. Κι' ό-
 σο κοντεύει ο καιρός, που λεύτεροι πιά
 θά ζούμε στον τόπο μας, τά' Ελληνικά νι-
 άτανάγωνίζονται με μεγαλύτερο πείσμα
 κι' ένθουσιασμό για να διώξουν και τον
 τελευταίο φασίστα άπ' τη χώρα μας. Άγω-
 νίζονται για την αυτοδιέθεση των λαών
 για την πλοστή εφαρμογή του Χάρτου του
 Ατλαντικού που μας τό υπόσχεται αυτό.
 Σύμφωνα μ' αυτόνοι Έπονίτες μας έχουν
 παραγάμνα τά σύνορα της Πατρίδας μας.
 Κοντά έ' εκείνα του 1939 βάζουν την βή-
 ρεια. Ηπειρο, τό Δωδεκάνησο και την Κύ-
 προ. Γιατί όλ' αυτά κατοικούνται από Έλ-
 ληνες. Είναι Έλληνικά, φτάνει μοναχά σην
 έρωτηθούν με δημοψήφισμα να θελήσουν
 να ρθούν μαζί μας. Καμιά έπαίτηση δεν
 έχουμε για την έδαφη. Καμιά μεγαλο-
 δεστική τάση δεν μας διέπει.
 Από παντού ο φασισμός χτυπιέται.
 Οι Συμμαχικοί στρατοί νικηφόροι τον
 κυνηγούν σιό σκίτι του. Οι παλιοί του
 φίλοι σινηκολογούν. Και τώρα, που γλυ-
 κοχαράζει η μέρα της λευτεριάς, ο κάθε
 Έλληνας, ο κάθε νέος ρωτά. Πώς ο' ασφα-
 λίσουμε τη λευτεριά που κερδίσαμε με
 τό αίμα. Ποιά θέση θάγει η νειότη μας
 μέσ' στον κόσμο, που θά βγή άπ' τη σιόχ-
 τη της Πατρίδας μας; Τι θά γίνει σ' αυτό
 τον τόπο, που ο κατακτητής φεύγοντας θ'
 αφήσει χαλάσματα και συντριμμία μοναχά.
 Ποιος είν' αυτός, που θά χτίσει την έρει-
 πωμένη μας Πατρίδα; Η νεολαία μας, σην
 μορφή του λαού, που θά πρωτοστατήσει
 και τάλη στην αναδημιουργία, έδωσε τις
 απαντήσεις της.
 Ίον/ Αγώνες για τη θέση της νέας γενι-
 ές στή ζωή, στή μόρφωση, στήν πολιτισμό.
 Οι Έπονίτες κι' οι Έπονίτισσες αγωνί-
 ζονται για τη λαϊκή Δημοκρατία, γιατί
 μ' αυτή η νέα γενιά θά πάρη τη θέση της

στή ζωή, στή μόρφωση, στήν πολιτισμό.
 Αυτή θά χαρίσει στους νέους και στις
 νέες Έλληνίδες οικονομική και κοινωνι-
 κή ίσότητα με τους μεγάλους, δικαίωμα
 ψήφου άπ' τά δεκαεπτά χρόνια. Θά δημι-
 ουργήσει λαϊκό εκπαιδευτικό σύστημα
 τέτοιο που μέ μέσο τη δημοτική σην έ-
 πίσημη πιά γλώσσα, θά μορφώσει τη νεο-
 λαία μας πραγματικά, με και δωρεάν δι-
 νοντάς της βιβλία ρούχα, τροφή, στέγη
 ψυχαγωγία. Κι' έτσι με έφοδία τη γερή
 μόρφωση θά γίνει παραγωγική, ευπν μένη
 κι' έχθρός κάθε αντίδρασης και έντιλα-
 κής διάθεσης.
 Η Λαϊκή Δημοκρατία θά δώσει δγαινούς
 δρους δουλειάς στή γυναίκα και σην έν-
 δρα. Θ' απαλλάξει άπ' την εργασία τη νεο-
 λαία μας κάτω των δεκαέξ χρόνων. Θά δώ-
 ση έξέωση δουλιά στους νέους και στις
 νέες από 16-20 χρόνων και σι συνδιέ-
 σει τη βιοποριστική τους εργασία με τη
 επιστημονική τους μόρφωση και τον έ-
 παγγελματικό τους καταρτισμό. Θά τρα-
 βήξει θάρρητά τη γυναίκα και θά τη
 στήσει πλάι στον άνδρα, ίση μ' αυτόν
 δίνοντάς της οικονομική, κοινωνική
 και πολιτική αναξαρτησία, σπάνοντας
 μες για πάντα τις ελυσιδες της σκλα-
 βιάς της. Θά φροντίσει για το παιδί και
 τη μητέρα, τη γεννήτρα της ζωής, δημι-
 ουργώντας βροφοκομικούς και παιδικούς
 σταθμούς, παιδικούς κήπους κτλ. Ένικά
 δε άπ' τά κοινωνικά μέτρα που θά λάρη
 θά δημιουργήσει πραγματικά χαρούμενη
 ζωή.
 Ίον/ Αγώνες ενάντια σό φασισμό τώρα
 και σό μέλλον άπ' ότου άρτα και ν'
 παρουσιασθή τός. Αυτό σημαίνει, πώς
 τό έσωτερικό καθεστώς θά διέπεται με
 την κυριαρχική θέληση του λαού.
 Η νεολαία μας φημένη στή φωτιά του
 παρόσιτου κοκόμεργου άγώνα, με τις χι-
 λιάδες ηρωϊκούς νεκρούς της δεν είναι
 διατεθημένη ν' άφιση σε κανένα ν' άσελ-
 γήσει και πάλι πάνω σό λαό μας νο-
 θεύοντας τη λευτεριά που καταχτά με
 αίμα. Αγωνίζεται ενάντια σε φασιστά-
 δες κι' ενάντια σε παληούς και νέους
 πολιτικάντες, που με τη σιόση και τη
 όρση τους έφεραν τό φασισμό στή χώ-
 ρα μας. Αγωνίζεται τώρα ενάντια σό
 φασισμό τσακίζοντάς και γκρεμίζοντάς
 τον κατακτητή και την ντόπια αντίδρα-
 ση. Θ' αγωνισθή και σό μέλλον ενάντια
 του άπ' όπου άρτα κι' αν παρουσιασθή.
 Γιατί τό φασισμό τον γνωρίσαμε σην
 ειρήνη και στήν πόλεμο. Είνε η πιο
 βρώρη τυφηνία, εκμετάλλευση. Μας στε-
 ρει τό δικαίωμα της σκέψης. Σβύνει κά-
 θε χαμόγελο. Σκορπά τη δυσπιστία, τό
 μίσος, τό χαφιεδισμό. Μας νερκώνει τό
 μωλό και μας ρίχνει άφινιασμένους